

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U RIJECI
Erazma Barčića 5

Poslovni broj: 6 UsI-712/17-14

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Rijeci, po sutkinji Dariji Pugel, dipl. iur., uz sudjelovanje zapisničarke Tee Jauk, u upravnom sporu tužitelja Mineral kamen d.o.o., Ogulin, Bukovnička 35/1, kojeg zastupaju odvjetnici iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Boris Grgurić i Hrvoje Bičanić, Ogulin, Josipa bana Jelačića 8, protiv tuženika Ministarstva gospodarstva, poduzetništva i obrta, Zagreb, Ulica grada Vukovara 78, radi koncesije za eksploataciju kamena, 9. ožujka 2018.,

presudio je

- I. Odbija se tužbeni zahtjev radi poništenja rješenja Ministarstva gospodarstva, poduzetništva i obrta, KLASA: UP/II-310-01/17-03/06, URBROJ: 526-03-17-2 od 3. travnja 2017.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova predmetnog upravnog spora.

Obrazloženje

Rješenjem Ureda državne uprave u Karlovačkoj županiji, Službe za gospodarstvo i imovinsko-pravne poslove, KLASA: UP/I-310-01/17-03/01, URBROJ: 2133-03-02/5-17-8 od 1. ožujka 2017. odbijen je zahtjev tužitelja za promjenom osobe ovlaštenika eksploatacijskog polja tehničko-građevnog kamena „Jarče polje“ i promjenom koncesionara za eksploataciju tehničko-građevnog kamena na eksploatacijskom polju „Jarče polje“, s trgovačkog društva Bartol d.o.o. Ogulin, Bukovnička 35 (OIB: 24379044315) na trgovačko društvo tužitelja. Prvostupanjsko je tijelo utemeljilo svoje rješenje na zaključku da tužitelj uslijed postojanja duga s osnove javnog davanja, prenijetog na istoga od strane društva Bartol d.o.o., u jedinstvenom postupku za davanje koncesije ne bi mogao ostvariti svoja prava, te da se pripajanje društva Bartol d.o.o. ne može smatrati korporativnim restrukturiranjem koncesionara u smislu čl. 40. st. 2. podst. 1. i st. 3. Zakona o koncesijama, što na temelju čl. 21. u svezi čl. 20. st. 1. i 2. predstavlja zapreku za prihvaćanje zahtjeva za promjenu osobe ovlaštenika.

Pobijanim rješenjem tuženika Ministarstva gospodarstva, poduzetništva i obrta, KLASA: UP/II-310-01/17-03/06, URBROJ: 526-03-17-2 od 3. travnja 2017. odbijena je tužiteljeva žalba izjavljena protiv citiranog prvostupanjskog rješenja, pri čemu je tuženik svoje rješenje utemeljio na zaključku da je prvostupanjskim rješenjem pravilno odbijen

tužiteljev zahtjev, ali ne zbog razloga navedenih u tome rješenju, već uslijed utvrđenja da tužitelj nije pravni slijednik ranijeg ovlaštenika, društva Bartol d.o.o.

Tužitelj u pravovremeno podnesenoj tužbi, te podnescima od 15. rujna 2017. i 5. veljače 2018., osporava zakonitost pobijanog rješenja tuženika, ističući da pravno sljedništvo između tužitelja i društva Bartol d.o.o. proizlazi iz samog zakona, a budući je u sudskom registru Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu, na temelju rješenja toga suda posl.br. Tt-16/46318 od 29. prosinca 2016. upisano pripajanje društva Bartol d.o.o. društvu tužitelja, čime je društvo Bartol d.o.o. prestalo postojati, a tužitelj kao društvo preuzimatelj upisom pripajanja u sudski registar postao univerzalni pravni slijednik toga društva, te su na istoga sukladno čl. 541. st. 2. Zakona o trgovačkim društvima prešle sva imovina i sve obveze pripojenog društva Bartol d.o.o. Pritom tužitelj ukazuje da se u upravnom postupku pokrenutom zahtjevom za promjenu osobe ovlaštenika ne utvrđuje iznova da li su ispunjeni uvjeti za stjecanje koncesije, budući je navedeno već utvrđivano u postupku u kojemu je društvo Bartol d.o.o. steklo tu koncesiju, te se stoga radi o stečenom pravu, koje nije ukinuto, poništeno niti na drugi način stavljeno van snage, te koje se na temelju pravnih posljedica pripajanja prenosi na tužitelja kao pravnog slijednika. Stoga smatra da prvostupanjsko tijelo u postupku nije trebalo utvrđivati postoji li dug tužitelja s osnove javnog davanja, a da je tužitelj u svakom slučaju dostavio potvrdu poreznog tijela da u odnosu na njega dug ne postoji. Također ukazuje i na odredbu čl. 89. Zakona o koncesijama, iz kojega po stavu tužitelja proizlazi da ukoliko postoji pravni slijednik, što je u konkretnom slučaju tužitelj, tada koncesija ne prestaje postojati prestankom pravne osobe koncesionara.

Tužbenim zahtjevom tužitelj predlaže poništavanje pobijanog rješenja tuženika.

Tuženik u odgovoru na tužbu ustraje kod obrazloženja pobijanog rješenja, ističući da su društvo Bartol d.o.o. i društvo tužitelja dvije različite pravne osobe, osnovane različitog dana i s različitim matičnim i osobnim identifikacijskim brojem, iz čega proizlazi da tužitelj nije pravni slijednik društva Bartol d.o.o. te stoga ne može ostvariti prijenos koncesije bez provedbe postupka javnog nadmetanja. Stoga tuženik predlaže odbijanje tužbenog zahtjeva.

U tijeku spora održana je rasprava na ročištu održanom dana 1. ožujka 2018., u prisutnosti opunomoćenika tužitelja, a na temelju čl. 39. st. 2. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ broj 20/10, 143/12, 152/14, 94/16, 29/17, dalje: ZUS) u odsutnosti uredno pozvanog tuženika, koji svoj izostanak nije opravdao, čime se smatra da je strankama u smislu čl. 6. ZUS-a dana mogućnost očitovanja o svim zahtjevima i navodima druge strane te o svim činjenicama i pravnim pitanjima koji su predmet ovog upravnog spora. Opunomoćenik tužitelja na održanoj je raspravi ustrajao kod dosadašnjih navoda, istaknuvši da činjenično stanje smatra dostatno utvrđenim, te dodatno predložio naknadu troškova spora.

Radi ocjene zakonitosti pobijanog rješenja tuženika, Sud je u tijeku spora izvršio uvid u dokumentaciju koja prileži spisu predmetnog upravnog postupka kao i spisu upravnog spora.

Razmatrajući sva sporna činjenična i pravna pitanja ovoga spora, Sud smatra da je pobijano rješenje tuženika zasnovano na zakonu, ali ne iz razloga od navedenih u toj odluci, već iz razloga navedenih u prvostupanjskom rješenju, te da stoga tužbeni zahtjev na temelju čl. 57. st. 2. ZUS-a nije osnovan.

Iz spisa upravnog postupka proizlazi da je tužitelj dana 16. siječnja 2017. prvostupanjskom tijelu podnio zahtjev za promjenom ovlaštenika eksploatacijskog polja „Jarče polje“ s društva Bartol d.o.o. na društvo tužitelja, uz koji je zahtjev priložio zakonom propisanu dokumentaciju; koji je zahtjev prvostupanjsko tijelo po provedenom postupku odbilo, utvrdivši da isti nije osnovan zbog postojanja duga s osnove javnog davanja prednika Bartol d.o.o., za koji tužitelj kao slijednik odgovara u cijelosti; dok je tuženik tužiteljevu žalbu odbio kao neosnovanu, zauzevši stav da je zahtjev neosnovan iz drugih razloga, naime stoga što tužitelj nije prednik ranijeg ovlaštenika, društva Bartol d.o.o.

Promjena osobe ovlaštenika i/ili koncesionara uređena je odredbom čl. 21. Zakona o rudarstvu („Narodne novine“ broj 56/13, 14/14, dalje: ZR). Sukladno citiranoj odredbi. u slučaju prestanka postojanja pravne osobe, u njezinu pravnu poziciju stupa njezin pravni slijednik pod uvjetom da obavlja istu djelatnost te da ispunjava i druge uvjete propisane ovim Zakonom i Zakonom o koncesijama. Pod pravnim slijednikom smatraju se pravne osobe nastale statutarnim promjenama sukladno zakonu koji uređuje trgovačka društva (st. 2.). Na temelju zahtjeva (...) pravnog slijednika nadležno tijelo donijet će posebno rješenje kojim će utvrditi pravnog slijednika na kojeg su prešla prava. Uz zahtjev (...) pravni slijednik dužan je priložiti rješenje o nasljeđivanju odnosno izvadak iz odgovarajućeg registra i dokaze iz članaka 14. i 20. ovoga Zakona.

Odredbom čl. 20. st. 1. ZR-a propisane su zapreke za ostvarenje prava koncesije za gospodarsko korištenje općeg ili drugog dobra prema Zakonu o koncesijama, odnosno koncesije za eksploataciju mineralnih sirovina, te je tako propisano da ta prava ne može ostvariti:

1. fizička osoba ili pravna osoba koja ima nepodmirena dugovanja s osnova javnih davanja, s osnova neplaćenih naknada za istraživanje i/ili eksploataciju mineralnih sirovina, s osnova neplaćenih naknada za korištenje šume i/ili šumskog zemljišta, odnosno poljoprivrednog zemljišta u svrhu eksploatacije mineralnih sirovina ili s osnova nezakonitog istraživanja i/ili eksploatacije mineralnih sirovina te neispunjene obveze u sanaciji i zaštiti prirode i okoliša,

2. fizička osoba ili pravna osoba kojoj je osnivač ili suosnivač fizička osoba ili pravna osoba koja ima nepodmirena dugovanja s osnova navedenih u točki 1. ovoga stavka.

Sukladno stavku 2. citiranog članka ZR-a, navedena prava može ostvariti rudarski gospodarski subjekt koji nema zapreke iz stavka 1. ovoga članka, a isto se dokazuje:

1. potvrdom Porezne uprave o nepostojanju duga kojom se dokazuje da rudarski gospodarski subjekt nema nepodmirena dugovanja s osnova javnih davanja u Republici Hrvatskoj,

2. potvrdom rudarske inspekcije ministarstva nadležnog za rudarstvo da fizička osoba ili pravna osoba nije zatečena u nezakonitom istraživanju i/ili eksploataciji mineralnih sirovina. U slučaju da je fizička osoba ili pravna osoba nezakonito istraživala i/ili eksploatirala mineralne sirovine, dužna je priložiti valjani dokaz da je Republici Hrvatskoj nadoknadila štetu. Pod valjanim dokazom podrazumijeva se i sklopljena nagodba pod uvjetom da je osoba ispunila svoje dospjele obveze iz nagodbe,

3. potvrdom ministarstva nadležnog za rudarstvo i ministarstva nadležnog za financije, kojom se dokazuje da rudarski gospodarski subjekt nema nepodmirena dugovanja s osnova naknade za istraživanje i/ili eksploataciju mineralnih sirovina u Republici Hrvatskoj,

4. potvrdom tijela nadležnog za upravljanje državnom imovinom da rudarski gospodarski subjekt nema nepodmirena dugovanja s osnova korištenja šume i/ili šumskog

zemljišta, odnosno poljoprivrednog zemljišta u svrhu eksploatacije mineralnih sirovina u Republici Hrvatskoj.

Sukladno čl. 553. st. 1. Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine“ broj 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08, 137/09, 111/12, 125/11, 68/13, 110/15. dalje: ZTD), jedno ili više društava s ograničenom odgovornošću mogu se pripojiti drugome društvu s ograničenom odgovornošću bez da se provede postupak likvidacije prijenosom cijele imovine jednoga ili više društava (pripojenih društava) drugome društvu (društvu preuzimatelju) u zamjenu za udjele u tome društvu.

Sukladno čl. 541. ZTD-a, upisom pripajanja u sudski registar suda sjedišta društva preuzimatelja, imovina pripojenog društva i njegove obveze prelaze na društvo preuzimatelja (st. 2.). Pripojeno društvo prestaje s danom upisa pripajanja u sudski registar u kojemu je upisano društvo preuzimatelj. Nije potrebno da se ono posebno briše iz sudskog registra. Upisom pripajanja članovi pripojenog društva postaju članovima društva preuzimatelja (st. 3.).

Spisu predmeta upravnog postupka prileže izvatici iz sudskog registra Trgovačkog suda u Zagrebu. Stalne službe u Karlovcu, od 4. siječnja 2017., iz kojih je razvidno da je dana navedeni Sud dana 30. prosinca 2016. proveo svoja rješenja posl.br. Tt-46318-2 i Tt-16/4321-2 u upisu pripajanja društva Bartol d.o.o. društvu tužitelja; kao i rješenje toga Suda posl.br. Tt-17/6981-1 od 15. veljače 2017. kojim se upisuje brisanje društva Bartol d.o.o. uslijed prestanka postojanja nakon pravomoćno okončanog postupka pripajanja društvu tužitelja.

Slijedom navedenog, iz navedenog nedvojbeno proizlazi da je tužitelj – društvo preuzimatelj, u smislu čl. 541. st. 2. i st. 3. ZTD-a postao univerzalni pravni slijednik pripojenog društva Bartol d.o.o., koje je društvo po pravomoćnosti izvršenog pripajanja i brisano iz sudskog registra.

Stoga je pogrešno utvrđenje tuženika da tužitelj ne ispunjava uvjete za utvrđenje ovlaštenikom koncesije dane društva Bartol d.o.o. iz razloga što isti nije njegov pravni slijednik, budući da iz svega navedenog proizlazi da je tužitelju pripojeno to društvo, te da je stoga isti upravo „pravna osoba nastala statutarim promjenama (ranijeg ovlaštenika) sukladno zakonu koji uređuje trgovačka društva“ kako je odredbom čl. 21. st. 2. ZR-a definiran pravni slijednik.

Međutim, unatoč navedenom pogrešnom utvrđenju tuženika, isti je ipak u konačnici zakonito odbio tužiteljevu žalbu protiv prvostupanjskog odbijajućeg rješenja, a budući da je to rješenje zakonito osnovano na razlozima navedenima u istome.

Naime, suprotno stavu tužitelja, dano ovlaštenje za izvođenje rudarskih radova predstavlja stečeno pravo samo onoga subjekta kojemu je dano, dok u slučaju prestanka tog subjekta, Zakon o rudarstvu u odnosu na pravnog slijednika predviđa samo jednostavniji put prenošenja ovlaštenja, a ne i automatizmom, kako to pogrešno tumači tužitelj.

Stoga tužitelj, kao pravni slijednik ranijeg ovlaštenika, sukladno citiranoj odredbi čl. 21. st. 2. ZR-a ima mogućnost ishoditi prijenos ovlaštenja bez provođenja novog natječaja, no ne apsolutno, već samo u slučaju da isti obavlja istu djelatnost te da ispunjava i druge uvjete propisane ovim Zakonom i Zakonom o koncesijama, između ostalog, da ne postoje zapreke iz čl. 19. ZR-a, vezano uz što je isti uz zahtjev dužan priložiti i dokaze iz 20. ZR-a.

Iako iz stanja spisa proizlazi da je tužitelj uz zahtjev priložio potvrdu Porezne uprave o nepostojanju duga za Mineral Kamen d.o.o., budući da nije sporno da je na dan 22. prosinca 2016. postojao dug pripojenog društva Bartol d.o.o. s osnove javnih davanja u iznosu od 2.547.890,51 kn (a kako to proizlazi iz potvrde Porezne uprave dostavljene od tužitelja uz zahtjev), te da su pripajanjem tog društva tužitelja sve obveze tog društva prešle na tužitelja, kako to i sam tužitelj u nekoliko navrata ističe, imajući također u vidu da predmetni dug za vrijeme trajanja upravnog postupka nesporno nije podmiren, to je pravilno prvostupanjsko tijelo utvrdilo da tužitelj ima nepodmirena dugovanja s osnova javnih davanja, što na temelju čl. 20. st. 1. tč. 1. u svezi čl. 21. st. 2. ZR-a predstavlja zapreku za udovoljanje tužiteljevom zahtjevu.

Pritom nisu osnovani tužiteljevi navodi da nije riječ o „njegovom“ dugu, već dugu njegovog prednika, budući da su provedenom statusnom promjenom odnosno pripajanjem tog društva tužitelju, sukladno čl. 541. ZTD-a na tužitelja kao društvo preuzimatelja prešle sve obveze pripojenog društva Bartol d.o.o., pri čemu nije relevantno što iste još nije bile preknjižene kod Porezne uprave, tim više što na dan izdavanja potvrde o nepostojanju duga tužitelja (22. prosinca 2016.) i nisu mogle biti proknjižene, a budući je pripajanje u sudskom registru upisano tek 30. prosinca 2016.

Slijedom navedenog, budući je pravilnom primjenom prava tuženik trebao odbiti tužiteljevu žalbu, ali ne zbog razloga navedenih u pobijanoj odluci, već zbog onih navedenih u prvostupanjskom rješenju i ovoj presudi, proizlazi da je tužbeni zahtjev na temelju čl. 57. st. 2. ZUS-a valjalo odbiti kao neosnovan.

Zaključno, budući da tužitelj nije uspio u predmetnom sporu, to istome na temelju čl. 79. st. 4. ZUS-a ne pripada pravo na naknadu troškova ovoga upravnog spora, slijedom čega je postavljeni zahtjev odbijen, te je odlučeno kao pod toč. II. izreke ove presude.

Stoga je riješeno kao u izreci.

U Rijeci 9. ožujka 2018.

S u t k i n j a

Daria Pugel, dipl. iur.v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokome upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog Suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude.

Žalba odgađa izvršenje pobijane presude (čl. 66. st. 5. ZUS-a).

Dostaviti:

- opunomoćenicima tužitelja odvjetnicima iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Boris Grgurić i Hrvoje Bićanić, Ogulin, Josipa bana Jelačića 8
- tuženiku Ministarstvu gospodarstva, poduzetništva i obrta, Zagreb, Ulica grada Vukovara 78

Za točnost opravka-ovlaštena službenica
Tea Jauk